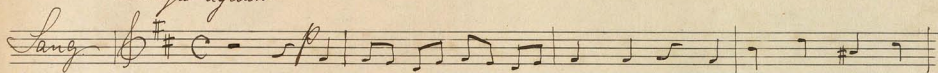

Den Engjærige.

Allegro agitato.

I Ha-ven her du hvilede. engang, jeg var dig

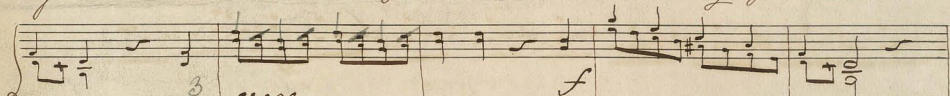

** cresc.*

f

hjør. Nu ser du bart og tier. Du el-sker mig ej mer!

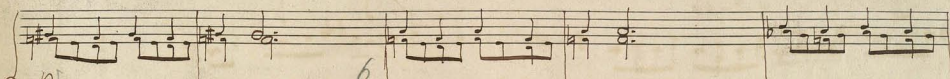

3 cresc.

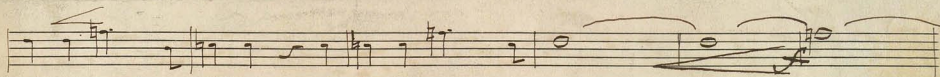
f

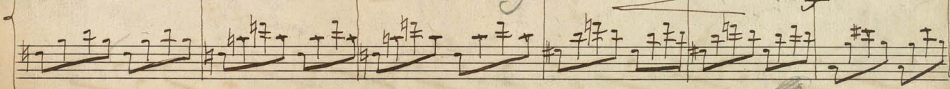
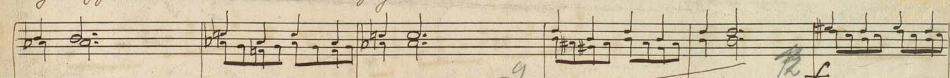
Du fulgte A-rens Stjerne og glemte Sa-lens Fred. Du

6

Steg i guld-ne Sa-le - men jeg var ik-ke med - - -

mf

— ! Kan Den vel give et Hjertes smerte Tro?

mf

12 4 3

cresc. *un poco ritard.*

Alt har du mig min Elskte, kun ikke Hjertes Tro

cresc. *un poco 6 ritard.*

a tempo

— ! Jeg skal ej for dig kysse din Sjernelimmels Hvælv. Vel

a tempo

p 9

cresc.

tabte jeg min Lykke, men du har tabt dig selv. men du har tabt dig

cresc. 12 4 6

Solo! Men du - - - - -

3 *f* *f* *f* 6

a tempo.

har taht dig solo
a tempo

rit. *f* 9

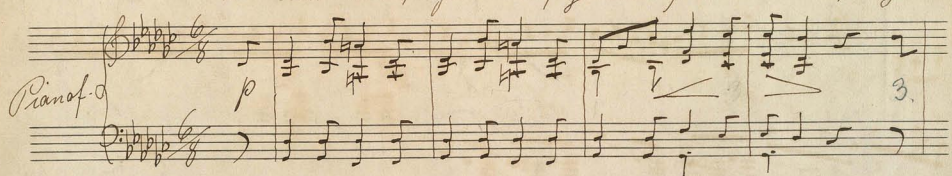
f *rit.* *pp* 12 12/52/4

Allegretto Molto.

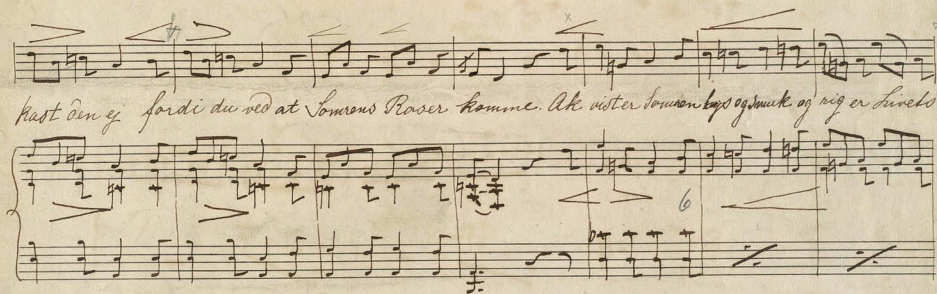
Med en Simulaueris.

Brig

Lang.

Pianof.

p *3.*

6

poco rit. *a tempo*

9 *poco rit.* *a tempo*

Dim e poco rit. *p*

12 *rit.* *Dim e poco rit.* *p* *3*

At høre forskjellige Stemmer
værelig physiologisk sandt, er
bevisligt umuligt. Kun ved at øve
den næglende Forstandsreflexion
stiger skjæres Opfattelsesenergi i den
Grad at ~~den~~ man synes at høre
^{samtidigt} ~~man~~ ^{bliver} hørt. Ved den simple stærke
Canon ^{bliver} Luthommelen, som spille
en saa væsentlig Rolle i Kirken,
sæt i Bevægelse, og herved udvikles
Evnen til at høre successivt og
bliver til sidst Vane.